

İnternet Fıkıhı-5

Nureddin Yıldız'ın 23.04.2017 tarihli (297.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

İnternet ile çalışan cihazları, her nimet için söz konusu olduğu gibi Rabbimizin nimeti olarak görüyoruz ve onun razı olacağı şekilde kullanmamızın Müslümanlığımızın gereği olduğuna iman ediyoruz.

Allah Teâlâ'nın dünyada yarattığı en helal şey, mesela üzüm nimeti bile şarap yapmak için kullanıldığında harama dönüşür. Fakat helal nimetlerden biri olarak dalından kopardığımızda takviye alıp ayakta durmamıza ve namaz kılmamıza vesile olacağından ecir kaynağımız hâline gelecektir.

İnternet de Allah'ın önümüze nimet olarak çıkardığı sebeplerden biridir. Bütün insanlık, interneti cehenneme girecek ve ahlakını bozacak bir malzeme olarak kullanıyor olabilirse de mümin insan dünyada tek başına kalsa dahi interneti helal dairesinde kullanır ve onu nimet olmaktan çıkarmamış, haram sebebine dönüştürmemiş olur. Çünkü mümin, Allah ile yaşamak zorundadır ve Allah'ın şeriatının ekseninden koptuğu zaman ha namazda kible için Kâbe'ye dönmediği çirkinlik olmuştur ha internet haram bir mantıkla kullanılmıştır. İkisi de aynı çirkinliktir; Allah'ın nimetlerinden biri haram bir iş için kullanılmış demektir. Kıyamet günü "Neden Kâbe'nin dışında bir yöne doğru namaz kıldın?" sorusu geleceği gibi "Üzümden niye şarap yaptın?" diye de "İnterneti Allah'ın razı olmayacağı yerlerde-biçimde niye kullandın?" diye de sorulacaktır.

Bunu özellikle vurguluyoruz ki **internetin atılıp bırakılacak bir şey olmadığını, alınıp Allah'a teslim edilmesi gerektiğini bilelim. Birileri üzümü şarap yapmak için kullanırsa biz soframızda iftar etmek için kullanırız; ama şarap yapılabilir diye üzüm düşmanlığın manası yoktur.**

On ikinci kuralımız da şudur ki internet sayesinde insanlar çok konuşur bir hâle gelmiştir. O kadar çok konuşulmaktadır ki bilenle bilmeyen ayırt edilememektedir. Çünkü ekrana baktığınızda söz sahibinin biyografisi görülemiyorsa, dünyanın en büyük bilim adamının söylediğiyle okuma yazma bilmeyip laboratuvar görmemiş birinin söylediği aynı görünmektedir. İnsanlar bir doktora danıştıklarını söyler gibi, "Google'a yazdım, şu bitki şu işe faydalıymış" diyebiliyorlar, sanki Google, sağlık bakanlığının tavsiyelerinden oluşuyormuş gibi.

Bu, insanlığın geldiği bilgi kargaşasının insanlıkla beraber dini de alıp götürdüğünü, bilgiyi seviyesizce ve sorumsuzca kullandığını gösteriyor. Hâlbuki ne internet ne başka bir portal, sağlık yetkisi olan bir yer değildir ama insanlar bedava bulunca koca karı ilacına sarıldığı gibi vizite ödemedi, ücretsiz sahip olabildiği için de internete bakıp sarımsaktan-soğandan istediği ilacı yapabilmektedir.

Ne yazık ki din konusunda da böyle bir laubalilik ortaya çıkmıştır; yirmi-otuz yıl medresede okuyup icazetler almış bir âlimin sözü ile Kur'an'ı bir defa olsun açıp Arapça'sından görmemiş birinin görüşü aynı görülmektedir. Tıpkı demokrasilerdeki oylar gibi; dağ başında atılan oyla parlamentonun yanı başında atılan oy eşit kabul ediliyor.

İnsanlar internette bilgiyi böyle paylaşmakta, kampanyalar böyle yürütülmektedir. Bu kampanyaların dikkat çekenlerinden biri, insanların Allah'a isyana davetidir. Mesela bir çocuk cenazesi görüldüğünde, bunu yüreği kabul edenler-etmeyenler ayrılmakta, özünde Allah'ın kaderine isyan ve Allah'ı şikâyet etmek olan soruşturmalar yapılmaktadır. Müslüman, dünya yüz kere yıkılıp yeniden yapılsa ve her yıkılışı yaşasa yine de Allah'ı şikâyet etmez.

Neticesinde Allah'ı şikâyet etmek olan bir şeye katılamayız. İnternette görülen her kampanyaya sırf duygusaldır, içini cızlatmıştır diye destek olmak Müslüman işi değildir. Meselenin ele aldığımız boyutu, Allah'a değil Allah'ı şikâyet etmek ve 'neden böyle oldu' yollu olacak davranışlardır. Şikâyet edilen, hak talep edilen merci Allah oluyor. Müslüman'ın böyle bir içeriği tıklaması, bu minvalde bir

paragrafı sonuna kadar okuması-videoyu sonuna kadar izlemesi o anda internetin boşluğuna imanını da bırakması anlamına gelir.

Bilhassa hayatı yeni öğrenen ve küfrün İblisliklerini düzgünce tanımayan genç kardeşlerimize internetle ilgili telkinat ve ikazlar verilirken şu husus hatırlatılmalıdır: Müslüman, Allah'tan şikâyet edemez. Hiçbir Müslüman camiye gidip "ibadet ettiğimiz şu Allah'a isyanım var" demiyor, kimsenin böyle bir şeyi kastettiği yoktur, olamaz da zaten ama internetin karanlık dünyasında bu kolaylıkla yapılabilmektedir. Ve imanımızı bu şekilde daha kolay kaybedebilmekteyiz.

İnterneti Allah'tan şikâyetçi olduğumuz vehmini uyandıracak alanlarda kullanamayacağımız gibi çocuklarımız da kullanmamalı, yönetiminde olduğumuz kimseler böyle bir kullanıma yönelememelidir.

İnterneti Allah'ın razı olacağı ve helal bir nimet olarak kullanabilmek için on üçüncü vurgumuz: İnternet sayesinde herkes Arapça yazabiliyor-anlayabiliyor olduğundan, mesela kandil akşamlarında ya da dinle bağlantılı özel günlerden birinde ayet-hadis mesajı gönderme geleneği -adeta zorunluymuşçasına- oluşmuştur.

(Bunun bir ucuzculuk olması ayrı meseledir zira yazılan tek tip mesajın telefon listesinde adı geçenlerin kaçını ilgilendirdiği hesaplanmamaktadır: Müslüman'ı alkolden vazgeçmeye çağıran bir hadis, hayatı boyunca alkol satılan sokağa bile girmemiş bir Müslüman'a ulaşmaktadır. Bu bir saygısızlık çeşididir ama bunu maalesef büyük insanlar da yapabilmekte, çocuğa söylenecek sözü büyüğe, büyüğe edilecek nasihati çocuğa diyebilmektedir. Şahsen bir gün telefon kullanmayı bırakırsam da bu mesaj furyası yüzünden olacaktır.)

Ayetler ve hadisler yazılırken metnin Arapçası açısından önümüzde iki mesele vardır: Her bilgisayar/cep telefonu bu Arapça metinleri orijinal olarak aktaramıyordur veya karşıdaki cihaza bir program eksikliği yahut versiyon düşüklüğü sebebiyle düzgün ulaşamamaktadır.

Fatiha suresinin ilk ayeti رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُ الْحَمْدُ şeklinde yazılarak gönderilmişken karşı tarafın cihazında yukarıda belirttiğimiz veya başka bir sorun nedeniyle رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُ şeklinde görünebilmektedir.

Arapçasında ve Türkçesinde böyle bir karışıklık oluşma ihtimali, bizim cep telefonumuzdan böyle bir ibareyi yazmamamızı gerektirmektedir. Pdf dosyası bile karşı tarafta bozularak açılabilir. Bu bir sorumluluktur. "Bana öyle gelmiş" diye bir mazeret olmaz çünkü tuşa basılıp gönderildiğinde içerik gönderen kişinin olmuştur.

Ayetlerin ve hadislerin Arapça metinlerini kullanmamızda sorun vardır. Şayet yüzde yüz teminatlı olarak gönderilemiyorsa ve okunan metin anlaşılamiyorsa kullanılmamalıdır. Kur'an'ımızı o kadar ucuz bulmadık. Çocuksu şenliklere gerek yoktur.

Ayet ve hadis nakledilirken Allah'a ve Peygamberi'ne ait bir söz nakledildiği bilinmeli, hadisin altına 'Buharî' yazmış olmakla sözün Buharî'ye ait olmadığı bilinmeli, bilinmiyorsa böyle bir yanlış yapılmamalıdır. Öyle gülünç durumlara şahit olunmaktadır ki İmam Gazalî'den yüzlerce defa okunmuş ve ona ait olduğu bilinen bir söz, Resûlullah aleyhisselamın bir hadisi olarak gönderilebilmekte, üstelik tırnak içine alınarak gönderilmektedir. Böyle bir durum ikaz edildiğinde söylenen "bana da başkası göndermişti" türünden mazeretler kıyamet günü hesap sahnesinde geçerli sözlerden olmayacaktır.

Bir yerde namaz kılmak istendiğinde "biri kamet etsin" dense herkes caminin camlarına dönüp "aman bana kamet ettirmesinler" diye düşünürken, kamete gelince kimse meydanda yokken, babasının mezarında Yasin okuyacak bilgisi dahi yokken aynı kişinin gönderdiği mesaja bir de bakıyorsunuz ki ayetler-hadisler ansiklopedi gibi art arda yazılıp sıralanıyor. Bu bir 'dijital dünya Müslümanlığı' yaşanmakta olduğu anlamına gelir.

Ayetler ve hadisler, cep telefonu ve internet laubaliliğine kurban edilemezler. Cep telefonu-internet hepimizi adeta sanal hoca yapmaktadır. Evet, gönül ister ki her Müslüman ayet-hadis okusun ama her Müslüman da camide kamet bile edebilmeli, hastasına Ayetelkürsi okuyabilmeli değil midir? İnterneti, Kur'an'ı neşretmek için tabii ki kullanılmalı ama ehli, anlayan kullanılmalıdır. Sırf harfler Arapça'ya benziyor diye ayet-hadis naklettiğini düşünerek iş yapan birinin durumu oldukça sıkıntılıdır. Küçük bir hata karşımızdakinin dinine mal olabilir. Herkes haddini bilmeli, akraba arası mesajlaşma yapılır gibi ayetleri-hadisleri birbirimize iletme hususunda sıradan bir iş yapmakta olduğumuz düşünülmemelidir.

Bu konuda on dördüncü başlığımız: Müslümanlar olarak -elhamdülillah- sözümüzün kölesiyizdir. Bir şey için evet dediysek veya dokuzda geleceğimize söz verdiyse, ertesi gün beşte ödeyeceğimizi söylediysek bu sözdür. Noterin sözümüz için devreye girmesi imanımızın zayıflamasından kaynaklanır. Müslüman, noterleri-mahkemeleri ve bütün müeyyideleri yaratan Allah'a iman etmiş biridir. Esasen Müslüman'ın sözü için notere ihtiyaç olmadığı gibi çek yazmasına da gerek yoktur. Elbette yazışmak lazımdır, olmasın diye demiyoruz ancak Müslüman'ın ağzından çıkan sözün ne kadar muteber olması gerektiğini ifadeye çalışıyoruz.

Zira Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, Müslüman'ın verdiği sözden caymasını münafıklığın dört işaretinden biri olarak görmektedir. Dört ekstra münafıklık alametinden biri de sözden caymaktır. Hangi sözden olursa olsun; çocuğuna, eşine, arkadaşına, patronuna-işçine, televizyonda bol keseden vaat edilmiş söz... siyasetçinin, sendikacının sözü... Müslüman'ın sözü senettir, sahte senet münafıklıktır.

Bu prensibimizi internete taşımak zorundayız. Mail'le, Twitter'dan, Facebook'la, mesajla veya herhangi bir şeyle söylediğimiz söz mahkemede tutanaklarla söylediğimiz sözümüz kadar değerli olmalıdır. "Facebook'u zaten çocuk kullanıyor" diye düşünüp oradan savrulmuş bir söz, dörtte bir oranında münafıklığı gösteriyor olabilir. Münafık ise kâfirden beter ceza görecektir, cehennem en altında yanacak biridir:

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ

"Münafıklar cehennem en alt tabakasına gireceklerdir." –Nisa suresi, 145. ayet

İnsan böyle bir yanlış söz durumuyla, evet, kâfir olmuyor belki ama düşeceği düzey de işte bu ayetin gösterdiği münafıklık düzeyidir. İnternet sanal bir ortam olmasıyla yalanı mubahlaştırır, sözden cayma hakkı doğurmaz. Bir Müslüman mesaj-tweet yoluyla verdiği sözleri birkaç defa bozduğunu görüyorsa internet hattını kapatmalı, o mecrada nefsine hâkim olamadığını tespit etmelidir. Bu Müslümanlıktır. Nasıl ki ihtiyarlar belli bir yaştan sonra araba kullanamayacak durumda olduklarını görüp araçlarını satıp elden çıkarmaktalar, internet de böyle bir durumda kullanılamıyor demektir.

Şunu kabul edemiyoruz: Asıp kesip sövdükten sonra başına bela olacağını anlayınca bir özür beyanı yayınlayıp "herkesten özür diliyorum, yazdıklarımı da sildim" demek. Aferin yahu, üstüne bir de Nobel verilse bari, nasıl silebildin! Yazmayla silme arasında oluşan zayıyatı ne yapacağız peki? Bir yerden uyduruk bir özür tutturmuşuz, özür özür... Özür karın doyurmuyor ki. Özürle kul hakkı silinmez, helallikle silinir. Özür Batı kültürü, helallik almak mümin kültürüdür.

Twitter'da yazılan bir söz için nasıl helallik alınabilir? Mesela üç bin kişinin takip ettiği bir hesabı düşünelim. O üç bin kişi yazılan sözü kaç kişiye ulaştırmıştır; bunlar da bulunup her birinin o sözden incinmediği tespit edilip helallik alınacaktır. Bundan sonra herkes "hakkım helal olsun" derse 'özür' yerini bulur. Öbür türlü gâvur özdür ve Pentagon'un Şam'da-Bağdat'ta vurup onlarca insanı öldürmesinin ardından yaptığı, "yanlışlıkla oldu, biz aslında filan örgütü vuracaktık, çok üzgünüz" türü açıklamalara benzer. İşte bunun bir benzeri, insanların iffetiyle oynayıp iki paralık ettikten sonra 'özür dilerim, mesaj bana da öyle gelmişti' deyip işin içinden sıyrıldığını zannetmektir. Bu kâfir kafasıdır.

Biz ahirete gideceğimize iman ediyoruz. Yaşadığımız hayatın değil, aldığımız nefeslerin dahi hesabını vereceğiz. Melekler bu Twitterları okuyorlar, kaydediyorlar. Bir iletiden incinen mümini yazıyorlar. Bilmem hangi 'özgürlük'lerin kanunlarıyla bezenmiş zulüm dünyasında suç olmayan bir şeyi meleklerin yazmadığını sanarak aldanmamalıyız.

İnternet boşboğazlık mekânı değildir; Rabbimizin razı olacağı veya olmayacağı hareketleri sergileyeceğimiz yerdir. Bir şey için söz veriyorsak sözümüz yerine gelmelidir. Noterde attığımız imza neyse internette yazdığımız söz de odur. Noterde kendimizi imzamızın kölesi hissediyoruz da internette boşboğaz olabiliyorsak öyleyse Müslümanlığımız 'orada öyle burada böyle' türünden bir Müslümanlıktır. Bu da münafıklığa açılan bir yoldur.

On beşinci kural: Dinimiz bizi sadakaya teşvik etmiştir ama sadaka sadece para vermek değildir. Hasta ziyaret etmek, bir nasihat ya da tatlı söz söylemek, selam vermek de sadakadır buyuruyor Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem.

İnterneti negatifleri üzerinden yoğun şekilde dile getirdiğimiz gibi hayır açısından da gündeme getirebiliriz. Mesela beş yüz takipçisi olan arkadaşımız, rutinlerin (kandil akşamı, cuma-bayram günü) dışında interneti tatlı bir söz, nasihat, ikaz için ne kadar kullanıp kullanmadığı konusunda muhasebe yapmalıdır. Resûlullah aleyhissalatu vesselam, "tatlı söz sadakadır" buyuruyor. Kur'an'ımız da "insanlara güzel sözler söyleyin" (Bakara suresi, 83. ayet) demektedir:

وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا

Müslümanlar bunu sadece kandil gecelerinde-bayramlarda yapıyorlar ama bu zaten otomatik gönderim olduğundan yok kabul edelim; durup dururken takipçilerine tatlı söz söyleyen kimse olunmalıdır –cıvıtmadan, sulandırmadan. Bir mümin, interneti bu mantıkla ne kadar kullandığını test etmelidir. Böyle kullanılmıyor ise interneti zekâtı verilemiyor, internet dinimize ve ahlakımıza hizmet ettiremiyor demektir.

On altıncı kural: İnternetle beraber sahte-çakma isim furyası da çıktı. Herkesin birkaç adı var. Dinimizde 'çakma isim caiz değildir' şeklinde kural vardır, buna ittiba ediyoruz. İnternette fake'çi olmadığımız gibi çakma isimli de olmayız. Bir defa Müslüman'ın kendi babasından başka birini espri için dahi olsa baba olarak göstermesi kebair günahlardandır. Babasının adı Ahmet olan biri, Ahmet'in oğlu Ali'dir. Bu kişi kendini Mehmet'in oğlu Ali olarak gösterdiği anda faiz, kumar gibi kebair günahlardan birini işlemiş olur.

İnsan kendine narin bir müstear isim de belirleyebilir elbette ama bu hepten uydurukluk seviyesine varmadığı gibi ana-baba ismini değiştirme düzeyine de gitmemelidir.

Fasıkların ve kâfirlerin sembol hâline gelmiş isimlerini kullanamayız. Napolyon, Müslüman kanı akıtmış kâfir oğlu kâfirin biridir. Müslüman böyle birinin adını bir saniyelğine de olsa kullanamaz. Bir kâfir, futbolcu, cinsiyet sorunu olan artist... bunların isimleri-resimleri kullanılmaz. Kullanılan isim, mümin kimliğin göstergesi olmalıdır. Kişiyi isminden, isminin yanına koyduğu fotoğraftan, simgeden tanımalıyız. Bunlara bakılarak "bu bizden (ümme-i Muhammed) değil" diye düşünüyorsa yapılan iş yanlış demektir. Bu yanlış belki imana bile mal olabilir –en azından ahlaka mal olur.

On yedinci kural: Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem açık şekilde üç kural koymuştur:

-Müslüman'ın üzerinde casusluk haramdır.

-Kim Müslüman'ın gizli yönlerini ortaya çıkarırsa Allah da onu rezil eder.

-Müslüman'ın ayıbını örtenin Allah da ayıbını örter.

Peygamber aleyhisselamın bu üç uyarısı gayet açıktır. Tecessüs (gizli saklı işleri araştırmak) haramdır. Buna internet alet edilirse internet haramdır. Böyle bir bilgiyi Twitter'dan gönderen birinin gönderisini listesinde tutan, harama alet olmuştur. Kendi içmeyip şarap içecek olanlara ikram etmek türünden bir durum var demektir. O içmese de içenlerin günahını paylaşmaktadır.

Müslüman'ın, birinin söyleyip söylemediği belli olmayan bir sözü tweet'lemesi, mesaj atması, e-posta olarak atması haramdır. Herhangi bir insan için şantaj mantığıyla yapılan iş, ümmetimizin yasak gördüğü işlerdendir. Bir Müslüman'a "senin e-postanda senin fotoğrafını gördüm" gibi bir cümleyi ünlemle ifade ederek her an kendisinin tehdidi altında olduğunu söylemeye çalışmak bir şantajdır; bunu bir siyasetçi yaparsa da iki arkadaş birbirine yaptığında da haramdır.

Müslüman, gizlilikleri araştırmakla mükellef değildir. Dünyanın doğallığıyla ve orta yerdeki olaylarla yeterince doyan kimsedir Müslüman. Başkasının ayıplarını araştıranın kendi ayıpları da ortaya kesinlikle çıkacaktır. Bir insanın cümleleri arasından cimbizla hata ayıklamak, binlerce fotoğrafının içinden onu mahcup edecek kareyi bulup göndermek ve bunu da bir rezalete sebep olacak biçimde teşhir etmek kıyamet günü hesabını vereceğimiz bir hayat yaşadığımız şuuruyla çelişir.

On sekiz: Ömer bin Hattab radiyallahu anh diyor ki, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bize gecesi ile gündüzünü eşit bıraktığı bir dünya bırakarak gitmiştir. Yani gece bile karanlıkta değiliz, her şeyi açıklamıştır demek istiyor. Tuvalete girmenin ilkelerini dahi öğretmiş bir Peygamber'imiz vardır.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bu ince ilkelerinden biri de Müslüman'ın evine-iş yerine giderken kapıya üç defa vurmasıdır. Kur'an'ımız, "selam verin, izin verirlerse içeri girin, uygun değilse geri gidin, küsmeyin" buyurmaktadır. Özellikle "küsmeden geri gitmek" vurgulanmakta ve "bu mümin olmak bakımından sizin için daha iyidir" denmektedir.

İnsanlar günümüzde birbirlerini ziyaret etmiyorlar, tweet atıyor ve telefon çaldırıyorlar. İletişim, ziyaret ve haberleşme yeni bir şekil almıştır. Resûlullah aleyhisselam kapıya üç defa vurmaya buyurduysa bu kural cep telefonuna ve internete de uyarlanmalıdır. Telefonu çaldırmayı, e-posta göndermeyi veya mesaj atmayı baskı kurar gibi bir nitelikte yapamayız. Üç defa yapmak yeterlidir ve Medine standardıdır.

Bir Müslüman'ın idrak seviyesi telefonla aramasından belli olur. Bazıları öyle bir arıyor ki, telefon iki yüz defa çaldırılabilirse iki yüzünü de çaldırıp bekliyor! Yahu bu telefon nasıl olsa senin numaranı gösteriyor, şimdi bakmasam da sana biraz sonra bakacağımdır –bakacaksam eğer. O telefon, "aradığınız kişi cevap vermiyor" deyinceye kadar illa çaldırılıyor! Zannediyorum tek seferde on beş defa çalıyor telefon, o on beş defada cevaplanmıyorsa kapanınca bir on beş daha çaldırıyor!

İnsan savcı olsa bir şeyin üzerine bu kadar gitmez. Bu ne nezaketsiz, medeniyetten uzak bir hayattır. Bu asla İslamî-insanî değildir. Ancak tabii ki ölüm, cenaze gibi konularda tutumumuz farklı olabilir, ayrı meseledir. Veya baba-oğul ile eşler arasında bu kurallar daha seyrek olabilir, onlarda arkadaşlar arasındaki mahremiyetin sınırlılığı söz konusu olmadığından.

On dokuzuncu kural: Dinimiz, "sır emanettir, sırrı yayan haindir" buyurmaktadır. Müminin sırrını yayan kimse haindir. Akıllı bir mümin de internet ortamına sırrını koymamalıdır; eşinin fotoğrafını ya da kendisinin yemeklere saldırırken çekilmiş bir karesini koymadığı gibi. Özel sırlar dijital dünyadan uzak tutulmalıdır çünkü biz silsek de oradan tamamıyla silinmediği biliniyor. Mümin tedbirli olmalı, elli sene sonra bile mahcubiyet yaşayabileceği bir şeyi internete vermemelidir.

Fakat böyle bir sır paylaşılmışsa da mümin kardeşimizin onuru ve prestiji olarak görülüp kabul edilmelidir. Müminin onuru ve şahsiyeti parasından değerlidir.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِيْنَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.